

קובץ

מן הגזים

אסופת גזים
מתורתם של קדמונים
גנזי ראשונים ותורת אחרונים
דברי הלכה ואגדה

נדפסים לראשונה מתוך כתבי יד

ספר חמישי



על ידי

הוצאת אהבת שלום
סניף מודיעין עילית
שנת תשע"ה לפ"ק

שאלות בענין מטה ועומר

[א] שאלה. צ"ל בענין ספירת העומר, בנין החורג ודברכה במילה חי ומשלים החי
 שהם יי' חז"ת מלובשים בעשרה דמים שביסור ראימא פעמי' פתוח רמ"ה ד"ץ ג"ו
 בסודו כרבת העומר, איך צ"ל מנין שכבר המשכנו החורג בחי' כרבת, מה חלל חייב
 שאנו מכניסין בסוף המספר של היום בתחריג הנידחים בכל לילה בכל י' ימי השבת, ע"ל
 א' נכנס מלכות דחסד בחסד דז"א, ליל ב' נוחה מלכות בצבירה יסוד בחמה, וכן צ"ל
 הנבחרה בט"ק כנ"ו בסידור יע"ש. ולע"ז אפשר לומר דתחריג שבצבירה הוא ופחות
 הניקת, והם הבחינות שנתחלקו בעון גלות מצרים, ובחינת החורג אחרי' הש' ובחינת
 מוחין ונדרות, ועיין דרושו העומר רפ"א. אלא שערין קשה רמ"ן מר"י פליאתא צ"ל
 והו' בסדר דחיימת בחול ככל יום כמילת הגדול הנכבד והנורא. ואפשר לומר וצ"ל
 הו"ן נורם.

[ב] שאלה. בענין הכרחה של העומר, דכתב רבינו ראח"י ליל א' טעם מהחליטה היי"ח
 מר"א ואח"כ מל"ל ב' ואילך חזר"ס לאט לאט כמ"ס ימי העומר, צ"ל דמש' גי'וה דמש' הו'
 נעצם המוחין שחזר"ס, איך לאיזה צורך צריך עליית הרמ"ח כרבת העומה במילת מלך
 השלם, ולהמשיך השלום י"ס רב"ן וי"ס רמ"ה תה"ש בסוד מוחין נ"ו, הלא הו' נעצם נ"י
 יבאו מ"ב וס"ג ואיך כלי' סתם, ועתה אינו צריך אלא להתחזק לז"א. וע"ז יצ"ל לחי' וחי'
 רעלו"ת הרמ"ח העוליים בכרבת העומר הוא מבחינת המצוה עצמה של פשיית השמ"ח
 ואינו לצורך המוחין עצמם, אלא שצ"י הכרחה נמשכו ב' בחינת חו', כדעת ה"גוה ח"ד
 הכונה עצמה, ובחינת המוחין השייך לאותה הלילה, ועיין נתי' שלום בהקדמות המעלות
 דף ל"ח. ועיין תורה חכם רמ"ן ט"ל שכתב דבפסה הוא מוחין בסודו' חז"ל, ושל שו"ת
 בחנינה, ושל הג' השבועות בחב"ד, יע"ש.

[ג] שאלה. בענין ימי הפסח והעומר, כתב החש"ש וז"ל דף נ"ט ב' כי כל זה הוא לתק
 הטא אה"ר יהוה בנשמות, שבניסן נבראו ששם מניחית העולמות ועק"ה בעולות חז"י
 שהוא קו יס"ן דכללות כל העולמות, בערך החיצונית העולמות הנקרא בעולות נביות
 סכ"ה נבראו שהוא שמאל דכללות כל העולמות וכו' וכו', יע"ש. וצ"ל בעולות קו ה"ח
 וכללות כל העולמות שהוא בשבועות, למה אין אנו מנינים בשבועות בעולות חז"י
 מה שאנו מנינים הוא בחינת הכתרים אשר עדיין לא באו מפי' ימי העומר, ואח"כ בסוף

36. ל"ן מ"ס"ב כוה כמ"ס בהקדמת כרבת העומר דף ע"ב. בחינת חו' אה"ר דף ע"ב וכו' וכו' וכו'
 וכו' כשנ"ר ששון ט"ו. 37. דף ס"ג ע"ד. 38. מנורא כמ"ס ט"ו. 39. וכו' כ"ז נב"ל ע"ד חז"ל וכו'
 כרבת העומר, ועמ"ס שם כשערי ששון, ועיין בדבריו כפונת שבועות ד"ה המלכות נע"ש על ששון מוחין
 ב' דפסה את יד'. 40. דף י"ד ע"ב. 41. נתי' דף ל"ג דצ"א.

מהר"ד ששון בכ"ר משה ולהיה
ראש חכמי בית אל בעל שטן ששון

שו"ת על סדר כוונות התפלות

ובא תוספתא, גמא ירושלמא, גלי עמיקתא ומסתרותא, הכא תרגמו והוריתא,
בפחות ו' תמימה, צומה ומבטי בשיעור קומה, מוכתר בכתר עונה, קדוש יאמר לו,
הרב האלוהי, סוכר הדדים, כמוהו"ר ששון בר משה ס"ט, אשר כבר יצא מוניטין יסלו
בעולם בחיבורו הקדוש הנק' ששון המאיר עיני חכמים, באמרותיו הנעימים י.
מבואו ולידתו בבוסניה בסביבות שנת תקפ"ג, למשפחה אשר יחסה עולה עד
למחוז הבית יסף, בשנת תק"ץ לערך עלה לארץ הקודש והוא ילד כרוך אחר אביו רבי
משה בכ"ר אפרים, כעבור זמן ישא לו לאשה את מרת בת שבע, חונת למשפחת
הסידים, חכמים ומקובלים בת רבי דוד מאנ"א, וכדת ראש לחסידים הראב"ד הוא
רבי אברהם מאנ"א, בנו של הגאון המקובל האלהי הרד"ם הוא רבי דוד מאנ"א
לה"ה.

שהיה עמיד לימים כזה רבנו להסתופף עם עדת צדיקים טובי הרוזים, שרמים
קמרים, בחדשי החסידים בית אל בתוככי ירושלים דהבא, ותחילת לימודו אצל
הרב המקובל מהר"ד והאל קואניקא ולה"ה.

גדל שקדוהו רצינית בתורה ויכרים מתוך ספריו, ונשתבח כסוס רבני בשתי
הסקולות בקצוות צפונה ועין צמוק. והעירו בו שלמד כל פרק וכל לשון בדברי
הארז"ל באה האהה כעב, ועל כל דבר שלא זכה להבינו עד תומנו קיים בעצמו דברי
מהר"ה בתורה החכמה 'על כל דבר תורה שלא תבינהו תבכה עליו כל מה
שתכל, ותהי רביל בתפלה ודמעות מצויה ליכות לגילוי צפונות החכמה ועל כולנה
הספיך קדושה ישיבה ומרישות מכל עניני העולם הזה, איש כמלאך האלקים מי יגיד
הסידותו וקדושתו."

1. לשון הרב המקובל מהר"ד ששון אומי, כמכתבו אל הרב שטן ששון. 2. יחד עם אחיו רבי אפרים בכ"ר
משה שממח אף הוא עם גדולי וחכמי מקובלי בית אל, ועמד בראש מדרש הגביר ר רפאל גרשון, וכיהן כרין
לפי"ב בבית הרין בעיקר ירושתו. 3. נמצא חתום עם דייוני בתי הדין על כמה הסכמות והקטות, והוכיחו אחיו הרב
ששון ששון כמה פעמים בחיבוריו בשם רב אחאי. נפטר ביום י"ד טבת תרמ"ב. 3. זכה לתואר הרב החסיד,
והיה עובר לפני התיבה במדרש בית אל אחר פטירת הרב דברי שלום משנת תקפ"ו עד שנת התק"ד העמיד
החסידים הרבה בחכמת הנסתר, והוכיחו השי"ש כמה פעמים כספריו בתואר סר זקני. 4. הוא הרדים, מגדולי
חכמי בית אל. והיה עובר לפני התיבה בזמן מהר"ש"א, והוא בעל הקונטרסים הנודע יחסי דוד. 5. מגדולי
חכמי המקובלים והמכונים בשיבת בית אל, ולאחר מכן עמד בראשות ישיבת חסר אל בירושלים. ראה עליו
כפתי שפיר ורבי חיים, והוצאת אהבת שלום, ירושלים תשע"א. 6. כן כתבו הרב באה לפני בהקדמה לח"א,
והקונטרס א"ר במסחרים. 7. לשון המקובל רבי עובדיה הראיה, בספרו דעיה והשכל ח"ו ס"ז את י"ג.
כי אני בידעו ומכירו שהיה איש כמלאך האלקים מי יגיד חסידותו וקדושתו.